

Köszönöm TGM!

2012 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

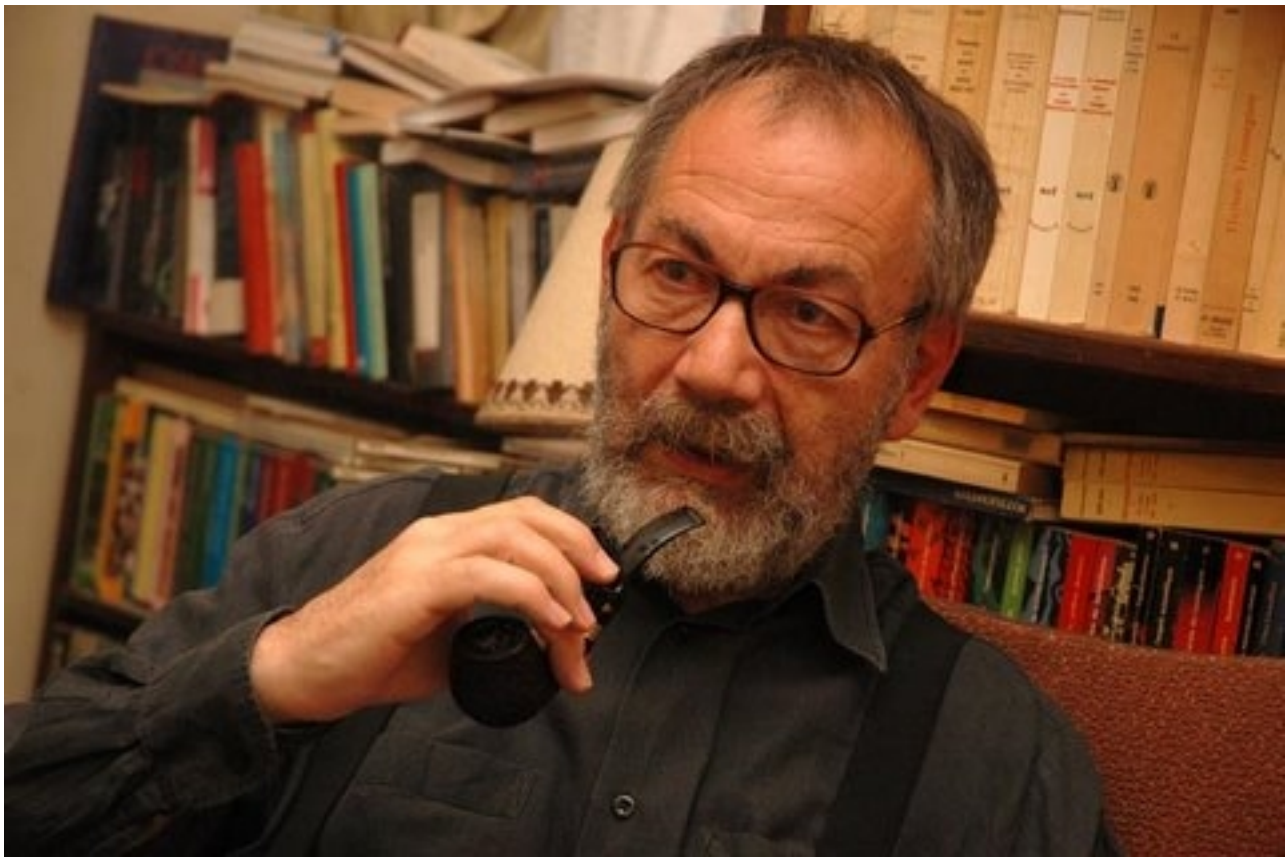
Mérték

A csönd rendkívül beszédes tud lenni. Most például arról beszél, hogy Sólyom Lászlónak vélhet?leg igaza van, amikor az országban eluralkodó tanácstalanságról, elbizonytalanodásról beszél.

Hálás vagyok Tamás Gáspár Miklósnak. Szombat óta figyelem, mit m?vel a balos sajtó nagy része Sólyom László

aznapi aszóf?i beszédével, hogyan megy ritkábban a félreértelmezett „átállt", gyakrabban az egyértelm? utálkozás, amiért a volt elnök nem sorolt be rögtön mondjuk alternatív utódja mögé diktatúrázni kicsit, építeni az ellenállást, s „csupán" a megel?z? éveket sem megszépítve adta metsz? kritikáját a mostani helyzetr?l.

Méltánytalannak érezve a Sólyomra zúduló hörgést, gondoltam rá, hogy megírom: ugyan miért kell Orbán-szekértolózni valakit, aki sosem volt az, miért kell gyilkolászni a volt elnök karakterét? Mert van neki karaktere, sajátja - nyilván azért, persze.

Aztán nem írtam. F?leg a kontextus miatt nem. Mert mi van abban, ha a „kormányközeli Heti Válasz" felületén megjelenik egy kis balosgyalázás? Még ha jogos is - teljesen kiszámítható, tökéletesen értelmezhet? a honi politikai iszapbirkózás tökéletesen értelmetlen keretein belül, Sólyomra meg csak még inkább rászárad az egyre fröcsög? iszap, ami pedig aligha mutat jól a világos, nyári zakón.

Erre ma olvasom TGM cikkét, aki a hvg.hu felületén rakott rendet Sólyom-ügyben. A saját háza táján söpört, nagyon helyesen, amiben legalább benne van a remény, hogy talán egyesek még a baloldalon is megértik, amit írt. Az ugyanis még Gréczy Zsolt vitathatatlan tehetségével is nehezen lenne megoldható, hogy TGM-et egyszer?en orbánista jobbosnak min?sítsék.

Hanem ha már saját portán söprögetés: van a TGM-cikkben egy mondat a jobboldalról.

„A jobboldal - pontosabban a kormányoldal - meg hallgat."

Mi tagadás, ezzel is nehéz lenne vitatkozni (tisztelet a kivételnek). A hallgatás persze még mindig jobb, mint a gyalázkodás: a jobber fórumokon legfeljebb komment-szintig jutottak azok a szintén méltánytalan böffenések, amelyek szerint „savanyú neki a sz?l?, nem választották újra Orbánék, oszt most bosszút áll". Ez tehát a jó a hallgatásban. Más nem nagyon. F?leg, hogy bizony a csönd is rendkívül beszédes tud lenni. Most például arról beszél, hogy a volt elnöknek vélhet?leg igaza van, amikor az országban eluralkodó tanácstalanságról, elbizonytalanodásról beszél. A hallgatás azt húzza alá, hogy a kemény, ám tárgyilagos kormánykritikára nincs érdemi válasz, amely bemutatná: Sólyom László téved.

„A magyar alkotmány, majd a helyébe lép? Alaptörvény elvesztette szilárdságát, feltétlen érvényét. Elveit állandó, napi érdek? módosítások rombolják. Nyilvánvalóan alkotmányellenes szabályokat vesznek fel az alkotmányba

azért, hogy ne lehessen megtámadni ?ket. El?fordult, hogy rögtön az után, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánított egy törvényt, azt az alkotmány részévé tették. Ezzel kibékíthetetlen bels? ellentmondásokkal terhelik meg az alaptörvényt."

Egyértelm?, kemény szavak. Az alkotmánybíróság volt elnökét?l. Mondani kellene rájuk valamit.

Amikor egyes jobboldali véleményformálók között is legfeljebb azon megy a vita négyszemközt, hogy a beszéd 90 vagy 95 százalékával értenek-e egyet (nem reprezentatív, saját felmérésem), az mindenesetre mutatja, mi lehet a hallgatás mögött: megvédeni például jó szívvel nem lehet a fenti eljárást, de az sem lenne jó érzés, ha nyilvánosan kellene igazat adni a kritika megfogalmazójának.

Hát akkor fej a homokba, kényelmesebb így. Csak sajnos veszélyes taktika. Sokkal jobb lenne inkább beszélni, vitatkozni a megfogalmazott tételekr?l - ebben például nem értek egyet TGM-mel, aki szerint érthet?, világos volt a beszéd, úgyhogy nincs is mit elemezni rajta.

Hogyne lenne! Egy sor kérdést vetnek fel a megfogalmazott mondatok. Az el?zetes regisztráció ötlete alaptörvény-ellenes? Miért? Én például nem vagyok alkotmányjogász, Sólyom László meg az: igazán kifejthetné b?vebben is. Aztán ott a kijelentés: az eddigi magyar eredmények elérhet?ek lettek volna alkotmányosan kifogástalan úton is. Valóban? Hogyan? Aztán: tényleg nincs lényegi különbség a jelenlegi román alkotmányellenességek és a magyar döntések között?

És sorjáznak még a kérdések, a lehetséges vitapontok, hiszen a beszédben egyértelm? állítások vannak, nem elkeneget?s, helyezked?s protokoll-mondatok.

A beszédben, amely éppen hogy jó példát szolgáltat arra: az értelmes kritika nem egyenl? az „árulással", attól senki nem lesz sem libsi, sem balos, hogy józanul próbál elemezni egy helyzetet, amelyben vagyunk. Legfeljebb a trollok számára lesz az.

Ez az ország viszont - talán ebben rajtuk kívül mindenki egyetért - nem lehet a trolloké.

hetivalasz.hu - Stumpf András

Ajánló